

ЮВІЛЕЇ

Галина Юліанівна Коваль

20 грудня 2005 р. минуло 80 років від дня народження одного з кращих представників вітчизняної рентгенології — професора Галини Юліанівни Коваль, яка пройшла великий і благородний життєвий та професійний шлях.

Галина Юліанівна Коваль народилася 20 грудня 1925 року в Одесі в родині лікаря. В 1948 році вона з відзнакою закінчила лікувальний факультет Одеського медичного інституту і пройшла курси спеціалізації з рентгенології, у 1949–1950 роках працювала терапевтом і рентгенологом у поліклініках Чорноморського Водоздоров'я Одеси.

В 1950 році Г.Ю. Коваль вступила до аспірантури при Українському інституті курортології в Одесі, а згодом була переведена до аспірантури в Київ. Закінчивши аспірантуру на кафедрі рентгенології Київського інституту удосконалення лікарів, Галина Юліанівна працювала лікарем-рентгенологом у Київській обласній клінічній лікарні, ще через рік вона — асистент, з 1963 року — доцент, а з 1967 до 1994 року — професор, незмінна завідувачка кафедри рентгенології Київського інституту удосконалення лікарів.

У 1957 році Г.Ю. Коваль захистила кандидатську, а в 1967 році — докторську дисертації. Вихованка ленінградської та київської шкіл рентгенологів, вона присвятила значну частину своєї наукової роботи рентгеноанатомії та рентгеносеміотиці захворювань опорно-рухової системи, а також порушенню розвитку й захворюванням черепа.

Галина Юліанівна відома як блискучий оратор і талановитий педагог, її лекції були насичені глибоким конкретним змістом, багатим ілюстративним матеріалом особистих спостережень. Висококомпетентний спеціаліст у будь-якій галузі променевої діагностики,

вона читала лекції з рентгенодіагностики захворювань серця, легень, урології, гінекології, але провідною була остеологія. Виступи Г.Ю. Коваль відзначалися широтою клінічного мислення, незмінно викликали інтерес і увагу аудиторії. У 1989 році, коли кафедру рентгенології реорганізували у кафедру променевої діагностики і почали готувати кадри з УЗ- і КТ-діагностики, Галина Юліанівна читала лекції з комп'ютерної томографії.

Поряд із науково-дослідною роботою Г.Ю. Коваль багато працювала над проблемою післядипломної освіти лікарів. Головною рисою наукових розробок очолюваної нею кафедри була клінічна спрямованість з визначенням морфологічного субстрату рентгеновських симптомів, тому монографії за її редакцією «Клінічна рентгеноанатомія» (1970), «Рентгенодіагностика захворювань і ушкоджень черепа» (1984), «Основи медичної рентгенотехніки і методики рентгенологічного дослідження в клінічній практиці» (1991) мають широке визнання серед рентгенологів і представників інших клінічних дисциплін. Крім того, Г.Ю.Коваль опублікувала більше 150 наукових статей.

З притаманною їй невтомною енергією, перебуваючи на пенсії, вона продовжує працювати: за її редакцією вийшов з друку унікальний двотомний підручник українською мовою «Променева діагностика» (1998, 2002 р.), рівного якому за повнотою променевих досліджень ще не було ні в Україні, ні в СНД.

І нині Г.Ю. Коваль невтомно продовжує працювати над повторним доповненим виданням цього підручника, який став настільною книгою лікарів-рентгенологів, як і інші монографії науковця.

Відомий вчений, талановитий педагог, Г.Ю.Коваль приділяла велику увагу підготовці наукових педагогічних і практичних кадрів рентгенологів. Під її керівництвом захищені 11 кандидатських і 3 докторські дисертації.

Широко освічена, ерудована людина, Г.Ю. Коваль своєю принциповістю, безкомпромісністю, виключною щирістю та доброзичливістю створила на очолюваній нею кафедрі особливу атмосферу довіри, працьовитості, високого рівня підготовки лікарів-рентгенологів, тому вона завжди користувалася заслуженими авторитетом, пошаною і любов'ю колективу й учнів.

Кафедра під керівництвом Г.Ю. Коваль була однією з найкращих не тільки в Україні, а й у колишньому СРСР, де прагнули навчатися лікарі.

Наукову і педагогічну діяльність Г.Ю. Коваль постійно поєднувала з активною громадською роботою. Її нагороджено медалями «За трудову відзнаку», «Отличник здравоохранения», «Ветеран праці».

Бажаємо вельмишановній ювілярці довгих років життя, здоров'я, подальшої невичерпної творчої активності.

Редакція «Українського радіологічного журналу»

Олександр Іванович Авраменко

Вісімнадцятого вересня цього року відзначив 70-річний ювілей професор кафедри радіології КМАПО ім. П.Л. Шупика Олександр Іванович Авраменко. Народився він 1935 року в с. Гребінки Київської області. Трудову діяльність розпочав ще під час навчання в Київському медичному інституті ім. акад. О.О. Богомольця, коли старшокурсником працював фельдшером на станції швидкої допомоги.

Після закінчення інституту в 1959 році Олександр Іванович за розподілом поїхав працювати у м. Біла Церква Київської області, спочатку дільничним педіатром Білоцерківської міської дитячої лікарні, а згодом — завідувачем відділення і головним лікарем (1959—1973 рр.). Медики в Білій Церкві і дотепер тепло згадують спільну працю з Олександром Івановичем.

У 1973 році О.І. Авраменко очолив Київський обласний відділ охорони здоров'я й обіймав цю посаду незмінно протягом 20 років. Талановитому організатору вдалося створити міцну систему охорони здоров'я на Київщині й вивести колись відсталу область на одне з перших місць у республіці.

Час, на який припала діяльність завідувача облздороввідділу Київської області О.І. Ав-

раменка, був чи не найважчим в історії регіону, адже Київська область прийняла на себе основний тягар проблем, пов'язаних з катастрофою на ЧАЕС. З перших годин катастрофи Олександр Іванович був із жителями області, безпосередньо організовував евакуацію мешканців міст Прип'ять, Чорнобиль та сіл тридцятикілометрової зони, керував медичними установами в зоні Чорнобиля.

Незважаючи на велику завантаженість і щоденні турботи керівника, у 1990 році Олександр Іванович захистив докторську дисертацію, присвячену ліквідації наслідків ядерних катастроф.

Починаючи з червня 1991 р. він активно включився в науково-педагогічну діяльність кафедри радіології КМАПО ім. П.Л. Шупика, передаючи свій великий досвід лікарям. У 1993 році, працюючи на кафедрі, отримав вчене звання професора. Нині очолює курс «Радіаційна медицина і радіаційна безпека», який кафедра проводить протягом 20 років, бере активну участь у складанні всіх навчальних планів і програм, виїздить з лекціями, виховує молодих науковців і дисертантів, є членом вченої ради КМАПО ім. П.Л. Шупика з питань організації охорони здоров'я. Професор Авраменко опублікував понад 100 наукових праць.

Олександр Іванович має багато державних нагород, серед яких орден Жовтневої Революції, орден Трудового Червоного прапора, орден Знак пошани, Почесна відзнака президента України та 5 медалей.

Заслужений лікар України, професор Олександр Іванович Авраменко є глибоко шанованою людиною. Організаторський досвід, який він набув у своїй трудовій діяльності, особливо під час ліквідації катастрофи на ЧАЕС, заслуговує великої поваги і наслідування.

Від усього серця вітаємо дорогого ювіляра з днем народження, бажаємо міцного здоров'я і творчої наснаги.

Колектив кафедри радіології КМАПО ім. П.Л. Шупика

Редколегія «Українського радіологічного журналу»